

Плевенски Общински Вестникъ

Органъ и издание на Плевенската Градска Община.

ИЗЛАЗА ВСЪКА СЕДМИЦА.

ЕДИНЪ БРОЙ 40 СТОТИНИ.

АБОНАМЕНТЪ
20 лв. за година, 10 лв. за 6 мѣсеца
прѣдплатени.

ТАКСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:
За годишни и вечалии по 20 л. за
некролози 25 л., търговски, адвокат-
ски и др. по 1 л. □ см., приставски по
40 ст. на дума. За малки обявления по
20 думи—по 10 л. за всѣко. За по-
вече публикации по споразумение.
Всичко, което се отнася до вѣстника
се изпраща до редакцията му
КМЕТСТВОТО — ПЛЕВЕНЪ.

КВАРТАЛНО СЪБРАНИЕ

се свиква въ Неделя на 21 т. м. 4 часа следъ обедъ на гражданитѣ отъ VI кв. въ училището „Неофитъ Рилски“, ще говори председателя III членната комисия **Ив. Миндиликовъ**, върху настоящата и бждащата дейностъ на комисията.

Шестокварталци, посетете масово това важно събрание.

Финансова и стопанска политика на общината.

Председателя на тричленната комисия господинъ **Ив. Миндиликовъ** е обходилъ почти всички квартали, като е говорилъ предъ отлично посетени събрания върху настоящата и бждащата дейностъ на III чл. комисия. По отношение на финансовата и стопанската политика той е развилъ следнитѣ мисли:

Финансова политика

Плевенъ е единъ отъ малкото градове, които въ разстояние на нѣколко десетилѣтия се развили до първостепенни стопански центрове. Разрастването на града въ всѣко отношение е съпроводено съ появяването на редъ нови общински нужди, а отъ това следва и едно колосално увеличаване на общинския бюджетъ. Податнитѣ източници отъ които общината черпи своитѣ приходи оставаха все едни и сѣщи, увеличаваше се само размѣра на облаганията, които достигнаха до чудовишни предѣли.

Финансовата мѣдростъ на бившитѣ общински управници се проявяваше въ либералното и безкрупно разпредѣление на таксата за сметъ и за вода, като не се спазваше елементарния принципъ на „услуга-вжмездие“. Така дружбаши и комунисти бѣха опредѣлили такива високи размѣри на тия такси и неравномерно разпредѣлени, че ние се съмняваме въ постѣпването имъ.

Тѣ агитираха предъ избирателитѣ съ голѣмитѣ облози на такситѣ, като казваха: ето, само ние сме, които ще прехвърлим данъчното бремене върху плещитѣ на буржуазията. Въ сѣщностъ, тая плитка и неостроумна политика на голѣми цифри, не даваше положителни резултати, защото „буржуата“, който бѣше несправедливо и незаконно претоваренъ съ налози, знаеше средствата и имаше възможностъ да реагира по сѣдебенъ редъ срѣщу тѣхъ. Създаде се следното положение — на книга сумата на приходитѣ растеше, а въ действителностъ постѣпленията бѣха нищожни. — При това положение намъ ни дойде една щастлива мисълъ, да повикаме представители на търговцитѣ и индустриалцитѣ и да възложимъ на тѣхъ самитѣ да си разпредѣлятъ помежду си исканата сума. Тая мѣрка даде добри резултати: сумата на облаганията надмина 1 милионъ т. е. повече отколкото бѣ предвидено въ бюджета. Тая система на самооблагането ние ще я употребимъ и другъ пѣтъ, ако стане нужда, защото тя се указа приемлива и резултатна.

Обаче, все пакъ, главния въпросъ, който ни занимава остава въпроса за намирането на нови приходоизточници, които да сѣж постоянни, редовни и справедливи. Ние по никакъвъ начинъ не можемъ да оставимъ занаярѣдъ неразработенъ този въпросъ. Трѣбва да се разбере, че не може да се прето-

варватъ и изтощаватъ все едни и сѣщи източници и данъкоплатци, защото ще дойде време, когато вече нищо не ще може да се събере отъ тѣхъ. Въ това отношение, обаче общината е ограничена и тя не може да се сравнява съ държавата. Държавата има голѣмъ изборъ отъ приходоизточници. Тя се ползува отъ употреблението на косвенитѣ данъци и мита, което нѣщо е недостѣпно за общината. Все пакъ положението не е безизходно.

Въ бждащата финансова политика на общината, трѣбва да легне като основенъ принципъ положението: силнодоходнитѣ стопани да понесатъ по-голѣмата частъ отъ данъчното бремене, а слабоходнитѣ да се облекчатъ.

По никакъвъ начинъ обаче съ облаганията не трѣбва да се прави безогледенъ партизанлъкъ, защото съ това се деморализира гражданството.

Ние мислимъ, че голѣма частъ отъ злото ще се поправи, ако се турне началото на една здрава и последователна

Стопанска политика

особенно по отношение на полскитѣ имоти на общината, които не сѣж незначителни.

Плевенската община притежава имоти, като мери, пасища, гори и работна земя възлизащи общо на около 24,000 декари. Тоя цененъ и разнообразенъ имотъ, обаче никога не е билъ подлаганъ на едно системно проучване, за да се види, какви приходи ще даде, ако се подхвърли на едно по-рационално обработване и използване. Въ това отношение, може съ пълно право да се каже, че бившитѣ управници сѣж проявявали претѣжно нехайство.

Всички тия имоти сѣж изоставени, дори на нѣкои отъ тѣхъ не се знаятъ и границитѣ. Тричленната комисия схващайки значението, което туй ценно богатство има за общината веднага пристѣпи къмъ проучването на тия имоти. По нейна инициатива се учреди единъ стопански съветъ, състоящъ се отъ хора специалисти — агрономи и практики земледѣлци, лозари и общественици интересующи се отъ стопански въпроси. Съ помощта на тоя съветъ ще се извърши упоменатото проучване, като ще се потърсятъ начини за по-целесѣобразното използване на имотитѣ. Безъ самата община да прави стопанство, голѣма частъ отъ тия имоти могатъ да бждатъ разработени, като се отдадатъ подъ наемъ.

Една печална констатация е, че съ тоя въпросъ всички сѣж партизанили. За да се спечелятъ гласовѣтъ на малкото овчари въ града, тая площъ се оставаше съвършенно неразработена безъ да има нужда. Ние дър-

жимъ смѣтка и за нуждитѣ на овчари и скотовѣдци, ще изчислимъ, колко мера е необходима за пасище за овцетѣ и добитѣка, а останалото ще го разработимъ. Но да се оставятъ 24,000 декара само за пасище това е невъзможно и врѣдно по отношение интереситѣ на цѣлия градъ. Ако общинаритѣ бѣха обърнали внимание на тоя въпросъ и въ продължение на нѣколко години се разработваха 7—8 хиляди декари, то тя щеше да има нѣколко милиона лева доходъ годишно. Схващайки така тоя въпросъ ние искаме да туримъ началото на една такава именно политика въ общинското стопанство.

По такъвъ начинъ ще може да се създадатъ редовни източници на доходи, съ което да облекчимъ извънредно много претовареното съ данъци гражданство.

По-после ще бждатъ проучени и другитѣ общински имоти — кариери, мѣста, дюкяни, кланица и др. ще се гледа да се подобрятъ и направятъ доходи. Крайната цѣль на тази стопанска политика ще бжде—бюджета да се покрива не съ разни такси за буклукъ, вода и др., а съ прихода отъ стопанисването на имотитѣ.

Съ дълбоко убѣждение, че само този е най-здравия пѣтъ по който трѣбва да се върви, ние турнахме вече началото, тая есенъ още ще бждатъ раздадени на изполица 1000—1500 декари земя. По тоя начинъ ще се даде възможностъ на ония бѣдни Плевенски граждани, които се нуждаятъ отъ земя, да взематъ и работятъ, като оползотворятъ труда, както за себе си, така и за общината.

При провеждането на тая политика, разбира се, ще се срѣщнатъ трудности и прѣпятствия, обаче съ твърда воля и постоянство тѣ ще се преодолеятъ.

Прехраната

е другъ важенъ въпросъ, който спира нашето внимание. Съ пълно право може да се каже, че днесъ най-голѣмия социаленъ въпросъ е тоя за евтения хлѣбъ. Този въпросъ се допиратъ до насѣщнитѣ, конкретни нужди на трудящото се гражданство, което има за единственъ източникъ на дохода — труда, било подъ формата на частно наемничество, или пѣкъ държавно и общинско наемничество.

Имаше хора, които се смѣтаха за богопомазани представители и защитници на труда, това бѣха комунисти и дружбаши. Е добре, какво направиха тѣ по тоя толкова важенъ и актуеленъ въпросъ. — Нищо.

На плевенската община бѣше отпуснатъ 3 милиона оборотенъ кредитъ за прехрана на населението. Сумитѣ отъ тоя кредитъ не отиваха обаче за предназначението си. Съ тѣхъ комунисти и дружбаши се опитаха да реализиратъ нѣкакви мѣгляви свои идеи, които бѣха осѣдени отъ науката и голѣмия опитъ на живота на безплодие.

Тѣ започнаха да произвеждатъ тухли, да купуватъ дървенъ материалъ, които въплѣдствие раздаваха на своитѣ партизани на вересия, за да си строятъ кѣщи. Сѣкашъ общината бѣше задѣлжена по силата на нѣкой договоръ, да обзавежда функционеритѣ на комунистическата партия. Голѣма частъ отъ тоя кредитъ отиде за заплати на излишни служащи, които вършиха партийна комунистическа агитация, а не нѣкаква общинска работа. Стигна се до тамъ, че днесъ цѣлия този кредитъ е вложенъ въ тухли, които се разсипватъ нейде по полето, а за закупване на жито и брашно нищо не остана.

Освен това, комунисти и дружбаши имаха една съвсем лоша практика. При уреждането на въпроса за прехраната, тѣ прибѣгваха винаги къмъ полицейски и административни мѣрки, които създаваха постоянни, неизгладими и отекчителни конфликти между общината и хлѣбаритѣ, безъ да се извлече нѣкаква реална полза. Напротивъ скритата спекулация съ теглото и качеството на хлѣба продължаваше до застрашителни размѣри. Така политиката по прехраната се превърна постепенно въ лекомислено разхищение на оборотния кредитъ и дотегливи кавги между общината и хлѣбаритѣ.

Ценитѣ на зърненетѣ храни започнаха отъ м. Мартъ н. г. да спадатъ значително, като достигнаха дори до 3 лева кгр. жито. но въпреки това, цената на хлѣба оставаше 5—6 лв. кгр., защото хлѣбари и брашнари бѣха се запасили съ по-големи количества брашно на скъпи цени.

Имайки предъ видъ изменилитѣ се обстоятелства отъ една страна, а отъ друга — печалнитѣ резултати добити отъ комуниститѣ въ тая областъ, ние решихме, че трѣбва да се справимъ бѣрже съ тоя въпросъ, за да се използватъ благоприятнитѣ условия на пазаря — *да се купи евтино жито, за да се даде и евтенъ хлѣбъ!*

Липсата на средства отъ оборотния кредитъ ни пречеше, ние бѣхме съ вързани ръце. Обаче ние съзнавахме, че тоя въпросъ трѣбва да се разреши на всѣка цена, че едно голѣмо престѣпление бихме извършили предъ работнитѣ маси, ако не действуваме за удовлетворение на насѣщнитѣ имъ нужди. Затова ние свикахме представители на банкитѣ, житаритѣ и мелничаритѣ за да разменимъ мисли по тоя въпросъ. Тѣ ни подкрепиха, дадоха ни материална помощъ, ценни услуги и съдействие. Закупихме евтино жито, смлехме го и добихме доброкачествено брашно, което раздадохме на хлѣбаритѣ по 4.30 лв. кгр. На другия денъ плевенци можеха да купуватъ вече хлѣбъ по 4 лева килограма.

Благодарение на нашитѣ усилия днесъ всѣки семеенъ работникъ спестява по бестина лева отъ намалението цената на хлѣба.

Ние вземахме грижата да закупимъ и дърва, защото и тѣ сѣж отъ първа необходимостъ предъ настѣпващия зименъ сезонъ, за бедни, малоимотни и отъ срдна ржка граждани. Закупени сѣж 3—4 хиляди куб. метра дърва. Поискахме вагони, даде ни се нарядъ отъ сто вагона. Въ скоро време ще извозимъ дървата, които ще разпродадемъ на по-ниски цени, отколкото сѣж пазарнитѣ.

Друга нужда отъ съществено значение за нашия градъ е настилането на

улицитѣ,

които зимно време ставатъ непроходими отъ калъ. Особено силно това се чувствува въ крайнитѣ квартали. въ които има доста много започнати и недоизкрани улици. Ние ще постелимъ тия именно улици най-напрѣдъ, и то по реда, който ще ни бжде показанъ отъ кварталнитѣ комитети.

Искрено ще трѣбва да заявимъ, че ще туримъ край на демагогията и партизанствуването съ улицитѣ.

Комуниститѣ имаха своеобразна теория и по тоя въпросъ, въ основата на която лежеше най-отвратителна демагогия. Използувайки невежеството на маситѣ, тѣ казваха: ще правимъ улицитѣ въ крайнитѣ квартали, главната улица, улицата на кожодеритѣ нѣма да я поддържаме. И наистина, въ разстояние нѣколко години главната улица се издѣни. Но кой спечели отъ това? Кожодеритѣ ли, или беднитѣ каруцари и файтонджий, които изпотрошиха своите каруци и всичко, каквото припечелваха трѣбваше да го изразходватъ за поправки. Ние разполагаме съ малко средства и сили, ето защо, като казваме, че ще правимъ улици, това трѣбва да се разбира ограничително, т. е., ще се направи това, което е възможно, безъ да прибавяме излишни лъжи съ които тѣй често

ви гошаваха бившитѣ управници — комунисти и дружбаши.

За настилането на улицитѣ ще употребимъ трудоваци. Поради настѣпилитѣ революционни събития много отъ гражданитѣ се явиха въ казармата, други бѣха заети съ прибирането на гроздето, затова решихме временно да преустановимъ свикването на трудоваци. Обаче, сега когато тия причини сѣж отстранени, тѣхното повикване е необходимо и върваме, че съ тоя трудъ ще можемъ въ скоро време да изкараме започнатитѣ улици.

Но не е достатъчно да имаме само постлани улици, трѣбва да ги поддържаме чисти. Въ това отношение средствата съ които разполагаме сѣж недостатъчни. Имаме всичко 5—6 каруци, а това е почти нищо. Ще се потрудимъ да подобримъ и тая толкова важна за хигиената на града служба.

Чиновничеството

е било подложено отъ бившитѣ управници — комунисти и дружбаши на единъ особено отвратителенъ тероръ. Въ лицето на всѣкой служащъ тѣ сѣж виждали обектъ на своитѣ отровни политически идеи. Насилствено чиновнитѣ сѣж били заставяни да даватъ декларации на червения и оранжевия болшевиѣзмъ. Нѣщо повече убивайки честта и морала въ служащитѣ, тѣ сѣж ги насърдавали въ леността, за да имъ се харесватъ.

Ние вече турнахме край на тоя развратъ и не насилиме служащитѣ да се записватъ за членове на Демократическия Сговоръ. Ако иска нѣкой да стори това, той ще го направи по лично и свободно побуждение.

Ние подобримъ заплатитѣ на чиновничитѣ: за да можемъ де привлечемъ подобри работници, обаче никога не ще си позволимъ излишна щедростъ, защото се съобразяваме и съ средствата. Излишнитѣ служ-

би ще ги закриемъ, за лежени на никому не ще плащаме.

Комунисти и дружбаши по понятни съображения, не упражняваха никакъвъ контролъ върху служащитѣ, службитѣ се разстройваха, липсваше имъ престижъ. Ние ще приведемъ системата на строгъ контролъ за да се знае кой какво работи, подготовката му и поведението му. Гражданитѣ въ тоя отношение трѣбва да развиятъ самоконтрола, разумни и основателни оплаквания, ще ги вземаме подъ внимание.

Кварталнитѣ комитети.

които се избиратъ, ще трѣбва да ни указватъ съдействие въ прокарването на изброенитѣ начала. За да не бъдемъ криво разбрани, ще пояснимъ. Тия комитети не ще иматъ право да *разрешаватъ* въпроситѣ, било отъ чисто кварталенъ характеръ, било отъ общи градски такъвъ. Тѣ сѣж по-скоро информационни комитети, които даватъ *мнение, осведомяватъ общинската властъ за нуждитѣ въ квартала, посочватъ на провиненията на общинскитѣ органи*, по такъвъ начинъ ние ще отстранимъ частнитѣ ходатайства, като дадемъ възможностъ да се прояви, тѣй да се каже, квартална инициатива по отношение на редъ мѣроприятия.

Резбира се за да си изпълнятъ добре ролята, тия комитети трѣбва да се състоятъ предимно отъ честни стари и млади граждани, които се ползватъ съ уважение между съкварталцитѣ си. Ние върваме, че такива хора има въ всѣки кварталъ, безъ разлика на партийно уепуждение. Крайно време е, да се разбере, че ние ще имаме повече полза, ако работимъ и творимъ, вместо да партизанствуваме.

Данъчнитѣ облагателни комисии и избора на 21 октомври.

На 21 октомври т. г. плевенскитѣ данъкоплатци сѣж призовани да посочатъ свои представители въ облагателната комисия при мѣстното финансово управление. Съгласно правилника за приложението на закона за данъка върху общия доходъ, ще се избиратъ трима действителни и двама запасни членове. Малцина сѣж гражданитѣ, които схващатъ голѣмото значение на тоя изборъ, който, ако бѣ се извършилъ преди две години съ нужното гражданско съзнание, не щеха да се допуснатъ голѣмитѣ произволи, които се извършиха за смѣтка и върху гърба на болшинството отъ данъкоплатцитѣ въ града. Партизанщината и тукъ сложи своя отвратителенъ печатъ: непоносимъ данъченъ товаръ се сложи не само върху плещитѣ на по-крупнитѣ стопани, но и върху голѣмъ брой данъкоплатци — дребни стопани, занаятчий и търговци, които никога въ живота си не сѣж били притежатели на такива суми, каквито фиска имъ бѣж определялъ да заплатятъ. . .

И почна се едно повсемѣстно роптание, не противъ „данъка върху дохода“, а противъ несправедливото му разхвърляне.

Известно е на всички ни, че „данъка върху общия доходъ“ първоначално бѣше допълнителенъ къмъ другитѣ прѣки данъци, които си оставаха въ сила. Въ последствие поземления данъкъ и данъкъ „занаятие“ се премахнаха и така се установи данъка върху общия доходъ, който отъ допълнителенъ данъкъ се превърна въ постояненъ основенъ данъкъ, — известенъ у насъ съ своя инквизиционенъ характеръ, както самъ го нарече и г. Финансовия Министръ и който е резултатъ на партизански бѣсъ. Данъчнитѣ проценти стигнаха до чудновати размѣри: за общъ доходъ отъ 10,000—15,000 лв. — 10% а за по-големи доходи тоя % е: 15%, 20%, 30% и 35%, а даже 40% и повече. . .

Това съвсемъ не може да се нарече „облагане“, или да се говори за данъкъ. . . Това е ограбване и най-сигуренъ „цѣръ“ про-

тивъ поевтиняването! Тоя начинъ на облагане нанесе силенъ ударъ на търговско-промишленото съсловие, парализира оня духъ и стремѣжъ у занаятчий и индустриалци за разширяване и подобрене на предприятията.

Отъ две години насамъ, както Търговско-Индустриалнитѣ Камари въ своите годишни сесии, така сѣж и въ тазгодишния конгресъ на сѣщитѣ, състоялъ се въ гр. Бургасъ, се занемаха съ въпроса за данъчното облагане, за разпределението на данъчния товаръ. Тая трудна проблема отне, така да се каже, всичкото внимание на Конгреса на Търговскитѣ Камари и следъ дълги обсъждания и дебати, Конгреса взе следната резолюция:

1. *Безъ да се обявява противъ самия принципъ на прогресивното облагане, който е по-справедливъ конгресътъ подчертава сериознитѣ технически затруднения по приложението на тоя данъкъ, голѣмитѣ дефекти на закона за Д. В. О. Д. и неговото несправедливо приложение, което излага на опасностъ съществуването на множество най-полезни частни стопанства, създава неравенство въ условията за взаимната имъ конкуренция и основателно предизвика всеобща протестна отъ данъкоплатцитѣ.*

2) *Сегашнитѣ прекалено високи проценти на облагането, произгждатъ отъ произволството не само по-едритѣ мѣстни капитали, но правятъ немислимо привлчането на тѣй необходимитѣ ни чужди капитали, деморализиратъ данъкоплатцитѣ, като ги подтихватъ къмъ невѣрно деклариране, трѣбва часъ по-скоро да се сведатъ до разумни и носими размѣри — максимумъ 20 на сто включително и равнитѣ върху.*

3) *Да се търси действително облагаемия доходъ, като се премахнатъ всѣки ония постановления въ зак. за Д. В. О. Д. които изкуствено увеличаватъ тоя доходъ чрезъ неоснователното непризнаване като присъщи на занаятието разходи за общински данъци, загуби отъ странични*

предприятия, михи на ипотечни заем, за жилища и пр. или пък чрез облагане неосъществяващи доходи като наемна цена на собствено вдание на предприятията и др.

4) Да се устори задължителното участие въ облагателните комисии, на представителите отъ разнитъ стопански съсловия и професии.

5) Да се смекчатъ прекалените наказателни санкции на Зак за д. в. д. за глобяване въ троенъ размеръ нарушителитъ, като много тежки и отъ естество да убиятъ кредита;

6) Въ заключение конгресътъ подчертава дълбокото си убеждение, че едно помалко димично одлагане, разпредѣлено справедливо и равномерно между всички обществени слоеве, покрай успокоението което ще внесе между затрудненитъ днесъ данкоплатци и другитъ си общественостопански ползи, непременно ще има за резултатъ по-сигурни, по-трайни и по-голѣми държавни приходи и т. н.

Ето какъ схващатъ значението на справедливото разпределение на данъчното бреме, представителитъ на българската икономическа мисль.

Неоспоримъ фактъ е, че действующитъ днесъ фискални закони се създадохъ безъ никакви предварителни проучвания и грижи къмъ всестраннитъ народни интереси, като предизвикаха едно най-несправедливо и не-съобразно разхвърляне и разпределение на данъчното бреме и разстроиха основитъ на стопанската ни работа и предприемчивостъ.

Трѣбваше да дойде 9 юни за да се разбули цѣлата мизерия по облагането на плѣ-

венци! Литературната борба между бившия фин. началникъ и заместника му ни разкрива нечувани фискални произволи, които се вършеха върху гърба на данкоплатцитъ и ние съ пълно право и основание можемъ да искаме ревизия на облагането, като къмъ нашата молба приложимъ по единъ брой отъ ония хвърчащи листове които ни се поднасяха отъ уволненитъ финансови органи...

Но ние сме уверени, че едно отъ най-първитъ мѣроприятия на г. финансовия министръ въ новата камара ще бжде изменението на закона за данъка върху общия доходъ, като се премахнатъ всичкитъ му дефекти изтъкнати въ резолюцията на Конгреса на търговскитъ камари. Фискалнитъ тежести ще трябва непременно да бждатъ намалени и смекчени, обаче, докато това стане по надлежния редъ, нека ние, данкоплатцитъ да се застъпимъ сами за собственитъ си близки интереси.

Нека въ Недѣля — 21 октомври посочимъ нашитъ достойни представители въ мѣстната облатателна комисия, на които да дадемъ мандатъ да говорятъ отъ името и да представяватъ интереситъ на петъ хиляди данкоплатци — съзнателни плѣвненски граждани, готови да платятъ всѣки справедливъ данъкъ, па макаръ билъ той и много голѣмъ. Защото всички сме пропити отъ съзнанието, че слѣдъ голѣмата война, ще трѣбва да се плащатъ голѣми данѣци, иначе съществуването на държавата става невъзможно.

Прочее, всички напредъ къмъ урнитъ съ бюлетината на гражданското съзнание и сговоръ!

Хр. Ц. Цоневъ
Членъ на Русенската Т. И. Камара.

Чрезъ реформи къмъ успокоение.

Промѣната отъ 9 юний турна край на съществуването на едно тираническо и позорно за нашия народъ правителство. Никога въ политическата ни история не е отбѣлзано по-дръзко злоупотрѣбление съ правата и свободитъ на народа, както презъ врѣме на дружбашкия режимъ.

Дружбашитъ управляваха нѣколко години държавата, не, защото имаха довѣрието на трудящитъ се граждани, а защото съ жстокитъ сръдства на насилието преслѣдваха своитъ политически противници, защото насѣкваха съсловіята къмъ взаимни борби, за да се отвлече вниманието имъ отъ държавнитъ работи, защото съзнателно насаждаха корупцията въ средъ органитъ на публичната власть. Изцѣло политическия и общественъ животъ биде върнатъ назадъ съ години и всички придобивки на демокрацията се унищожиха отъ всесилната дружбашка цѣпеница.

За щастие, бързия процесъ на разложение на държавата бѣше възпрянъ отъ смѣлия подвигъ на върни народни синове, които рѣшиха, че е настѣпилъ вече крайния моментъ, когато трѣбва да се противопостави на дружбашкото мракобѣсие, силата на народното единодушие, силата на съзнанието, че за стопанския напредѣкъ на страната е необходимъ прѣди всичко сговоръ и разбирателство между отдѣлнитъ обществени групировки.

Новото правителство прие едно тежко и разнебитено наслѣдство. То се нуждае отъ подкрѣпата на гражданството, за да може да разрѣши частъ по-скоро задачитъ, които си е поставило да изпълни. — Какви сѣ тия задачи? — Правителството желае, прѣди всичко да възвърне спокойствието въ страната, която преживе въ разстояние на три-четири мѣсеци две революции, които поставиха въ тревога стопанския животъ на страната. Производството, търговията и индустрията се развиватъ само тогава, когато има граждански миръ, липсва ли той, то народното стопанство се хвърля въ анархия, и като неотмѣними съпътници слѣдъ нея вър-

вятъ: безработица, скѣпотия, липса на продукти и взаимно изстребление на хората.

Въ това отношение, необходимо е да се възстанови авторитета на държавната власть, който бѣше пониженъ до нула отъ миналия режимъ. Силна и авторитетна държавна власть е отъ безсъмненна полза за стопанското развитие на единъ народъ. Държавата имайки предъ видъ общонароднитъ интереси, се издига надъ отдѣлнитъ егоистични интереси на съсловіята, примирява и изглажда конфликтитъ между тѣхъ, и по таквъ начинъ ги ръководи по пътя на мирния прогресъ.

Дружбашитъ обаче имаха съвсѣмъ превратни понятия за държавата: тѣ считаха, че тя трѣбва да служи на едно съсловие, или по-скоро на партията имъ. За да охранятъ интереситъ на своитъ голѣми и малки величия, дружбашитъ настаняха на всички отговорни и високи държавни постове хора некомпетентни, неподготвени.

Обществениитъ мѣста се обърнаха на партийни клубове, кждето процѣвтаваше най-низка поквара и развратъ. Гражданитъ съ страхъ прибегахъ къмъ услугитъ на държавната власть, защото знаеха, че трѣбва да се заплати скѣпо и прескѣпо, ако не сѣ дружбашки. Създаде се справедливо убеждението, че държавата е разсипническа, че тя узурпира правата на гражданитъ, че тя е единъ подтисникъ, който не знае предѣлъ въ своя произволъ, че чрезъ нея се провежда долно партизанство и съсловна политика.

За да достигне държавната организация до тоя печаленъ край, допринесе най-много разврашающата демагогия на дружбашки комунисти, които непрестанно насѣкваха народа противъ държавата и държавата противъ народа. Правителството, за да възстанови престижа на държавата, ще трѣбва да попрѣчи на широкото разпространение на тия отровни политически учения. Обаче, въ това направление то не ще употреби грубото насилие, макаръ че оправдателно би могло да стори това. Не, правителството, което стои на почвата на демокрацията, има едно

друго всесилно и побѣждаващо орѣжие — великитъ и справедливи идеи за общественна солидарностъ, за свобода, за търпеливостъ и сговоръ между гражданитъ.

Но не е достатъчно само проагитирането на тия идеи, необходими сѣ и дѣла въ това направление. Само политиката на добри дѣла може да въздѣйства по единъ внушителенъ начинъ върху съзнанието на тия, които сѣ се объркали въ противорѣчиата на комунизма и дружбашината.

Правителството даде вече доста доказателства, че то е рѣшено смѣло да върви по пътя на здравитъ и належащи реформи, като се застъпятъ на първо мѣсто интереситъ на широкитъ народни маси. Отъ тоя пътъ никоя противодѣйствующа сила не ще бжде въ състояние да го отбие.

Така, като противопоставя на разрушителнитъ политически учения, една дѣйствителна политика на социални реформи, правителството бърже ще достигне до резултата: омиротворяване и успокояване на страната, нѣщо което се желае отъ всички обществени сръди.

П. Василевъ.

ХРОНИКА.

За избора на представители въ облагателната комисия при Окрѣжното Финансово Управление, който ще се произведе на 21 октомври недѣля — въ училищата „Св. Кирилъ и Методи“ IV кв. при църквата „Св. Параскева“ и „Патриархъ Евтимъ“ VIII кв. срещу пожарната команда, се е постигнало споразумение между търговци, занаятчи и индустриалци по отношение състава на листата.

Действителни членове:

1. Цветанъ Хлѣбаровъ — шивачъ.
2. Пѣшо Симеоновъ — обушаръ.
3. Петръ Цановъ — търговецъ.

Запасни членове:

1. Христо Ц. Цоневъ — търговецъ.
2. Иванъ Абаджиевъ — дърводелецъ.

Поканваме гражданитъ да гласуватъ единодушно за тая листа.

Българския генераленъ консулъ отъ Лайпцигъ г. Фонъ Филипъ тия дни ще посети града ни за да се запознае отблизу съ стопанския му животъ и историческитъ му забележителности.

Бр. Владигерови, извѣстни на обществото виртуози, ще дадатъ голѣмъ концертъ на 20 т. м. събота вечерта.

Концерта е въ полза на пострадалитъ врачани.

Всички трудоваци, които сѣ получили съобщения за отбиване трудовата повиностъ, трѣбва да се явяватъ точно на опредѣленото време. Спрямо тия, които не спазватъ това, ще бжде прилаганъ най-строгъ законътъ, като се глобяватъ съ по 300 лева на день.

Споредъ допълнителнитъ нареждания на М-вото на просветата, ще бждатъ уволнени само тия учители комунисти, които сѣ вземали участие въ мятежитъ и сѣ прононсирани партизани. Съ това броя на уволненитъ учители ще бжде значително намаленъ.

Отъ свършилитъ акушерския курсъ т. г. въ Плѣвненъ сѣ назначени акушерки въ селата Пордимъ, Ябланица, Гулянци, Дерманци, Телишъ и Угърчинъ, които сѣ встъпили вече въ длѣжностъ.

ИЗЛЕЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЬ

РЪКОВОДСТВО

по

РИСУВАНЕ

за основни учители, съставилъ А. Спасовъ по метода на Проф. Ж. Аугсбургъ и И. Ванъ Дейкъ.

Изданието е на хубава хартия, обема 200 стр. съ 2,000 рисунки.

ЦЕНА 35 ЛВ.

На 5 екземпляра 20% отстъпка.

Порѣжкитъ се изпращатъ до съставителя **А. Спасовъ**, художникъ-учитель, ул. 192 № 6 — ПЛѢВЕНЪ.

Научна страница.

Бѣлъ или черъ хлѣбъ.

Най-великото откритие, което човѣкъ отъ незапомнени времена е направилъ — то е откритието на хлѣба. Нашитѣ прадѣди по инстинктъ сж употрѣбавали само черъ хлѣбъ, а модерния бѣлгаринъ предпочита бѣлия (безъ трици) хлѣбъ. По беднитѣ, по економически съображения, ядатъ черъ хлѣбъ, а по-интелигентнитѣ, а най-вече по-богатитѣ, поради привлекателния видъ, налитатъ на бѣлия хлѣбъ. Имай търпение, драги читателю, да чуешъ мнението на видни европейски и американски учени, какъвъ хлѣбъ трѣбва да се яде. Химицитѣ сж намѣрили, че въ човѣшкия организъмъ се намиратъ 14 основни елемента: кислородъ, водородъ, въглеродъ, азотъ, фосфоръ, калций, калий, натрий, сяра, хлоръ, флуоръ, желѣзо, магнезий и силиций. Организмътъ, при своитѣ физиологически и психически функции непрестанно губи частъ отъ своитѣ елементи, които отъ друга страна се попълватъ чрезъ храната. Природната храна на човѣка е хлѣба, особено хлѣбъ отъ пшеничено брашно, което именно съдържа гореспоменатитѣ 14 елемента. Тѣзи 14 елемента не сж еднакво разположени въ житното зърно. Азотнитѣ вещества образуватъ кора къмъ външната повърхност на зърното и съставляватъ 12—15 процента отъ целото зърно. Въглеродитѣ, които сж най-много — 60—70 процента, заематъ централната частъ на зърното, а фосфатитѣ се съдържатъ въ зародиша на зърното и съставятъ 3%. Външнитѣ слоеве на житото, които съдържатъ най-значителна частъ отъ азотиститѣ елементи, леко се отдѣлятъ отъ дълбоколежащата трошлива скорбѣла, та при смилането се отдѣлятъ съ трицитѣ. Сжщо и зародиша, който съдържа разтворимитѣ фосфати, отива съ трицитѣ.

А. Болиусъ, професоръ по химия, физиология и хигиена твърди, че деца, които се хранятъ съ хлѣбъ или друга храна, лишена отъ азотъ и фосфоръ, биватъ слаби, неспособни и мърно се учатъ. За укрепяване на нервно-мозъчната тъканъ и за увеличаване умствената деятельность безусловно необходимо е не само за децата, но и за възрастнитѣ, всѣкидневно да приематъ до дълбока старостъ повече храна, съдържаща основнитѣ елементи на мозъчната тъканъ — фосфатитѣ. Сжщиятъ професоръ твърди, че майки, които употрѣбаватъ малко азотни и фосфорни храни и които се хранятъ само съ бѣлъ хлѣбъ, раждатъ деца, половината отъ които измиратъ преди на достигнатъ 5 годишна възраст. Коститѣ и жбитѣ на хора, които се хранятъ изключително съ бѣлъ хлѣбъ, силно се повреждатъ и нѣкои учени, като Емерихъ и Лвовъ се стремятъ да поставятъ въ свършено бѣлия хлѣбъ изкуствени варовити соли, за да замѣстятъ естественитѣ варовити соли на трицитѣ.

Като употрѣбаваме съвсемъ бѣло брашно, лишаваме се отъ най-сжществениитѣ елементи на житото, които елементи сж храна на мускулитѣ, коститѣ и нервитѣ. Безспорно е, че най-голѣмата хранителностъ на житото се състои въ неговата скорбѣла, която дава жизнената топлина на тѣлото, но още по-безспорно е, че и другитѣ, по-малко на процентъ съставни вещества, сж абсолютно необходими за живота на човѣка. Видния французски ученъ Межъ Мурие и Бостонския ученъ А. Навесъ, следъ шателни изследвания, сж доказали, че трицитѣ съдържатъ 14 пжти повече нитрати и фосфати отколкото бѣлото брашно и че по отношение на тѣзи хранителни части 14 кгр. бѣло брашно се равнява на 1 кгр. черно брашно.

Когато махваме трицитѣ на хлѣба, ние се лишаваме и отъ други ценни вещества — така нареченитѣ **витамины**, открити отъ Казимиръ Функе въ 1911 год. Витаминитѣ при-

надлежатъ къмъ неорганизованиитѣ ферменти или екзими и тѣ можеби съставляватъ една милионна частъ отъ житното зърно, но и тѣ сж сжщо абсолютно необходими за нашия животъ. Съ много опити е показано, че гълъби и мишки хранени съ оризъ безъ луспи (оризъ безъ витамини) скоро умираатъ, и че хората отъ жълтото племе, които се хранятъ съ добре пречистенъ отъ луспи оризъ, страдатъ сжщо отъ опасни болести и скоро намиратъ вечното си жилище.

Откогато човѣкътъ е почналъ да употрѣбавя бѣло брашно съ една, две три и незнамъ колко си нули, оттогава е станалъ врагъ на себе си. Всички констатираме, че се израждаме и изглежда, че една отъ главнитѣ причини е и тази, дето сме изродили хубавата храна. Отивате некжде на гости, то хазаинътъ за да засвидетелствува голѣмото внимание къмъ васъ, непременно ще сложи на трапезата бѣлъ хлѣбъ и следъ обѣда ще ви подаде добре обелена и забодена на ножъ ябълка, защото това било признакъ на култура, а не си дава смѣтка, че като махва кожата на ябълката, отнема ѝ най-ценнитѣ хранителни вещества! Погледнете колко хора иматъ изкуствени жбжи, които действително удължаватъ живота на много нещастници, но безспорно е, че златнитѣ жбжи сж единъ отъ барометритѣ на израждането. Обърнете се къмъ запазени и достигнали до дълбока старостъ хора, за да ви кажатъ съ какво сж се хранили. Единъ 96 годишенъ старецъ отъ Плѣвень, съ бѣли и непожтнати жбжи, каза, че презъ целия си животъ се е хранилъ само съ черъ хлѣбъ и лютика, а другъ 98 годишенъ старецъ отъ село Крушовене, който сжщо има запазени жбжи и се радва на добро здраве, каза, че презъ цѣлия си животъ се е хранилъ съ черъ хлѣбъ и млѣко и че даже и на Гьорговденъ не е употрѣбавалъ месо. Кжде са свинскитѣ пържолки и бѣлъ хлѣбъ при Косто Лазаровъ, кждѣ е лютика и хлѣбъ!... и дума не може да става за сравнение, но фактитѣ сж факти.

Безъ да ви утекчавамъ съ много мждрувания и примери, ще ви цитирамъ едно възвание отъ най-извѣстнитѣ английски лѣкари и други учени, публикувано въ Daily Mail на 36 януарий 1911 год.:

„Ние долуподписанитѣ утвърждаваме, че „е настъпила национална необходимостъ да „се създаде по законодателенъ пжтъ нормално отношение на съставнитѣ части на „хлѣба и брашното по примера на това, което „вече е направено за млѣкото, толкова по- „вече, че нормалниятъ образецъ на брашно- „то и хлѣба е по-важенъ отъ тоя за млѣко- „то, тъй като брашното и хлѣбътъ съставятъ „2/3 части отъ дневната диета на работници- „тѣ и почти изключителна храна на децата „имъ. Предъ видъ нехранителността на бѣ- „лия хлѣбъ, употрѣбаванъ въ нашата стра- „на, ние настояваме на необходимостта, що- „то парламента да издаде законъ, споредъ „който принудително да се пригавятъ както „брашното тъй и хлѣба отъ всички части на „пшеницата, включително зародиша и обвив- „ката“. Колкото и да е силна традицията на англичанитѣ, но тѣ първи се отказаха отъ нея, подчиниха се на науката по отношение на бѣлия хлѣбъ и нека се знае, че отъ 4 февруарий 1911 год. до сега въ английския дворецъ се яде само черъ хлѣбъ.

Нѣма да ви убеждавамъ, че англичанитѣ сж по умни отъ насъ, но е дошло вече врѣме, да употрѣбаваме само черъ хлѣбъ, а бѣлиятъ хлѣбъ да се употрѣбавя само като цѣръ, когато лекаритѣ предпишатъ.

М. Милчевъ.

Плѣвенско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 723.

Понеже обявения съ обявление № 6923 год. за 16 того търгъ, за отдаване наематели: градския павилионъ при „Бейск баиръ“, ремонтването, боядисването, два общински файтона, новата дрика и пр.; съ боднитѣ сергии и др. не се състоя по доване низки цѣни и неявяване на нѣкой конкуренти, обявява се, че на десетия де отъ публикуването на настоящето въ Държавния Вестникъ, ще се произведе за трепжтъ търга за сжщата цѣль, съ явна конкуренция, въ 9 часа предъ обѣдъ, въ помещението на общинското управление.

За всички изискуеми се залози, книжа документи и др. гледай обявлението на общината подъ № 671/923 год. публикувано въ Държавенъ Вестникъ брой № 151 отъ 6 октомври 923 год.

гр. Плѣвень, 18 октомври 1923 г.

Пред. III-чл. комисия: **Ив. Миндиликовъ**

Контрольоръ: **Семковъ**.

Плѣвенско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 705.

Плѣвенското Градско Общинско Управление обявява, че на 10 день отъ публикуването на настоящето въ Държавенъ Вестникъ ще се произведе търгъ съ явна конкуренция въ 9 часа предъ обѣдъ въ помещението на общинското управление за отдаване на наемателъ общинскитѣ ниви, находящи се въ землището на село Ясенъ — Плѣвенска околия въ мѣстността „Томовото бранище“ за срокъ три години начинающа отъ 15 октомври 1923 год. до 1 октомври 1926 год.

Въ търга ще се допускатъ да участвуватъ само тези лица конкуренти, които представятъ отъ общинското управление удостоверение, че не притежаватъ повече отъ 40 декара работна земя и да дѣтъ задължение, че ще обработватъ и засеватъ нивите споредъ даденитѣ имъ упжтвания отъ общинския агрономъ.

Залогъ се иска по 35 лв. за всѣки декаръ. Поемнитѣ условия и др. книжа могатъ да се видятъ всеки присжтственъ день и часъ въ канцеларията на общината.

Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ.

гр. Плѣвень, 17 октомври 1923 г.

Пред. III-чл. комисия: **Ив. Миндиликовъ**

Контрольоръ: **Семковъ**.

Плѣвенско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 687.

Обявения за 9 того търгъ по продажбата на около 5000 кгр. смрадлика събрана отъ общинскитѣ ниви реколта 1923 год. не се състоя по неявяване на конкуренти, съобщава се че на 10 день отъ публикуване на настоящето ще се произведе втори търгъ за сжщата цѣль.

За искания залогъ и други задължения гледай обявлението на общината подъ № 664/923 год. публикувано въ Държавенъ Вестникъ брой 147 отъ 23/IX 1923 год. Разноснитѣ за публикация и др. сж за смѣтка на закупувача.

гр. Плѣвень, 10 октомври 1923 год.

Пред. III-чл. комисия: **Ив. Миндиликовъ**

Контрольоръ: **Семковъ**.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2018.

Извѣстявамъ, че на 25 октомври 1923 год. ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията въ село Орѣховица слѣдующия движимъ имотъ:

1) Деведесетъ и петъ (95) кофи жито тазгодишна реколта, оцѣнено за 4750 лева.

Горния имотъ принадлежи на Маринъ Хр. Марушинъ отъ с. Орѣховица, продава се по всискането на Христо Ив. Мускуровъ, повѣренникъ отъ гр. Плѣвень за 3813 лв. лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 453, издаденъ отъ II Плѣвенски Мирови Сждия.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цена.

гр. Плѣвень, 13 октомври 1923 г.

Дѣло № 208 отъ 1923 год.

II Сждебенъ Приставъ: **С. ВЕЛИНОВЪ**.

Кооперативна печатница „Изгревъ“ — Плѣвень.